

STAATSBLAD VAN HET KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

190 **BESLUIT** van 29 april 1970, houdende vaststelling van het Besluit beleggingsinstellingen.

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordracht van de Staatssecretaris van Financiën van 29 december 1969, nr. B 69/23370, Directie Wetgeving directe belastingen;

Gelet op artikel 28, eerste lid, en tweede lid, letter *b*, en artikel 31, derde lid, letters *a*, *b* en *c*, van de Wet op de vennootschapsbelasting 1969 (*Stb.* 469);

De Raad van State gehoord (advies van 21 januari 1970, nr. 8);

Gezien het nader rapport van de Staatssecretaris van Financiën van 22 april 1970, nr. B 70/1850, Directie Wetgeving directe belastingen;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel 1. Dit besluit verstaat onder wet: de Wet op de vennootschapsbelasting 1969.

Artikel 2. 1. Het in artikel 28, tweede lid, letter *b*, van de wet bedoelde gedeelte van de winst is de voor uitdeling beschikbare winst verminderd met de te verrekenen uitdelingstekorten.

2. Als voor uitdeling beschikbare winst wordt aangemerkt het positieve bedrag van de in het jaar genoten belastbare winst verminderd met:

a. de aan commissarissen toegekende beloningen voor zover deze op grond van artikel 11, eerste lid, van de wet niet aftrekbaar zijn;

b. de giften voor zover deze op grond van artikel 16, eerste lid, van de wet niet aftrekbaar zijn;

c. het gedeelte van de onbelaste reserve als bedoeld is in artikel 3 van de Wet Belastingherziening 1950 (*Stb.* K 423), dat met toepassing van artikel 30, eerste lid, van de wet vrijwillig aan de winst is toegevoegd;

d. de belasting welke verschuldigd is in het geval waarin met betrekking tot een onbelaste reserve als bedoeld is onder letter *c*, op grond van artikel 30, eerste lid, van de wet, artikel 69, tweede lid, van de Wet op de inkomstenbelasting 1964 (*Stb.* 519) overeenkomstige toepassing heeft gevonden.

3. Als uitdelingstekort wordt aangemerkt hetzij het verlies van een jaar vermeerderd met de in het tweede lid onder de letters *a*, *b*, *c* en *d* bedoelde bedragen, hetzij het negatieve bedrag waartoe de in dat lid bedoelde verminderingen van de belastbare winst mochten leiden.

4. Een uitdelingstekort wordt verrekend met de voor uitdeling beschikbare winst van de zes volgende jaren. De verrekening geschiedt in de volgorde waarin de uitdelingstekorten zijn ontstaan en de voor uitdeling beschikbare winsten zijn gemaakt.

5. Als het ter beschikking stellen van winst wordt mede aangemerkt uitreiking van aandelen en van bewijzen van deelgerechtigdheid uit de winst tot onderscheidenlijk de nominale waarde en hetgeen geldt als storting. Bijschrijving uit de winst op aandelen en bestemming van winst tot storting op reeds uitgegeven bewijzen van deelgerechtigdheid worden met zodanige uitreiking gelijkgesteld.

Artikel 3. 1. In afwijking van artikel 8, eerste lid, van de wet blijven bij het bepalen van de winst van een beleggingsinstelling artikel 10, derde lid, artikel 11 en, voor wat de

winst bij vervreemding van onroerend goed betreft, artikel 14 van de Wet op de inkomstenbelasting 1964 buiten toepassing.

2. Ten aanzien van een beleggingsinstelling vindt, in afwijking van artikel 8, eerste lid, van de wet, artikel 44b van de Wet op de inkomstenbelasting 1964 mede toepassing in gevallen waarin aan haar door anderen dan beleggingsinstellingen uitreiking van aandelen of bewijzen van deelgerechtigdheid plaatsvindt.

Artikel 4. 1. Beleggingsinstellingen kunnen een herbeleggingsreserve vormen.

2. In de reserve kan geheel of ten dele worden opgenomen het in het jaar berekende voordelige saldo van koerswinsten en koersverliezen op effecten en van winsten en verliezen ter zake van vervreemding van onroerend goed tot ten hoogste het belastbare bedrag berekend zonder toevoeging aan die reserve.

3. Uit de reserve wordt, voor zover mogelijk, achtereenvolgens aan de winst toegevoegd:

a. een bedrag gelijk aan het in het jaar berekende nadelige saldo van koerswinsten en koersverliezen op effecten en van winsten en verliezen ter zake van vervreemding van onroerend goed;

b. een bedrag gelijk aan de negatieve uitkomst waartoe de berekening van de belastbare winst zou leiden na de toevoeging daaraan van de in artikel 5 bedoelde afrondingsreserve.

4. Overtreft bij het einde van een jaar de reserve het vermogen verminderd met hetgeen op de in omloop zijnde aandelen of bewijzen van deelgerechtigdheid is gestort, met de overige toelaatbare reserves en met de over het jaar vast te stellen uitdelingen van winst, dan wel de boekwaarde van het bezit aan effecten en onroerend goed, dan wordt, tenzij Onze Minister voor het laatstbedoelde geval anders bepaalt, het meerdere aan de winst van het jaar toegevoegd.

5. Bij het bepalen van de winst wordt een redelijk aandeel in de kosten die met het beheer van de effecten of het onroerend goed verband houden op de reserve in mindering gebracht.

6. Een met inachtneming van artikel 3, eerste lid, op de voet van artikel 14 van de Wet op de inkomstenbelasting 1964 gevormde reserve wordt, indien en voor zover zij in de winst dient te worden opgenomen, gelijkgesteld met winst ter zake van vervreemding van onroerend goed.

Artikel 5. 1. Beleggingsinstellingen kunnen een afrondingsreserve vormen.

2. De reserve bedraagt, behoudens het bepaalde in artikel 7, eerste lid, ten hoogste één percent van hetgeen is gestort op de bij het einde van het jaar in omloop zijnde aandelen of bewijzen van deelgerechtigdheid. Indien en voor zover de berekening van de belastbare winst tot een negatief bedrag zou leiden, wordt de reserve aan de winst toegevoegd.

Artikel 6. 1. De in artikel 28, eerste lid, letter *b*, van de wet bedoelde tegemoetkoming ter zake van buiten het Rijk door inhouding geheven belasting wordt, ingeval de beleggers in de beleggingsinstelling op het tijdstip waarop een uitkering ter beschikking wordt gesteld over het jaar voorafgaande aan dat waarop de tegemoetkoming betrekking heeft, uitsluitend zijn binnen het Rijk wonende natuurlijke personen of binnen het Rijk gevestigde aan de vennootschapsbelasting onderworpen lichamen, gesteld op het bedrag van de in voormelde letter *b* bedoelde belasting dat verrekenbaar zou zijn met de inkomstenbelasting indien de in het jaar waarop de tegemoetkoming betrekking heeft aan de beleggingsinstelling opgekomen opbrengst van effecten uitsluitend aan binnen het Rijk wonende natuur-

lijke personen zou zijn opgekomen. Ingeval de binnen het Rijk gevestigde aan de vennootschapsbelasting onderworpen lichamen beleggingsinstellingen zijn, geldt het bepaalde in de vorige volzin slechts indien de aandelen of de bewijzen van deelgerechtigdheid in deze beleggingsinstellingen rechtstreeks dan wel door tussenkomst van andere beleggingsinstellingen in het bezit zijn van binnen het Rijk wonende natuurlijke personen of binnen het Rijk gevestigde aan de vennootschapsbelasting onderworpen lichamen, andere dan beleggingsinstellingen.

2. Ingeval de beleggers in de beleggingsinstelling op het in het eerste lid aangegeven tijdstip niet uitsluitend de in dat lid bedoelde personen of lichamen zijn, wordt de tegemoetkoming berekend volgens de formule

$$T = B \times \frac{7 S_r}{10 S - 3 S_r}, \text{ waarin}$$

T voorstelt: de tegemoetkoming;

B voorstelt: het bedrag van de in het eerste lid bedoelde belasting;

S_r voorstelt: hetgeen op het in het eerste lid aangegeven tijdstip is gestort op de aandelen of de bewijzen van deelgerechtigdheid in de beleggingsinstelling welke rechtstreeks dan wel door tussenkomst van andere beleggingsinstellingen in het bezit zijn van binnen het Rijk wonende natuurlijke personen of binnen het Rijk gevestigde aan de vennootschapsbelasting onderworpen lichamen, andere dan beleggingsinstellingen;

S voorstelt: hetgeen op het in het eerste lid aangegeven tijdstip is gestort op alle in omloop zijnde aandelen of bewijzen van deelgerechtigdheid in de beleggingsinstelling.

3. De tegemoetkoming wordt schriftelijk verzocht aan de inspecteur uiterlijk zes maanden na afloop van het jaar waarin de in het eerste lid bedoelde opbrengst van effecten aan de beleggingsinstelling is opgekomen. In het verzoekschrift wordt een berekening gegeven van de gevraagde tegemoetkoming; voor zover de berekening wegens het ontbreken van exacte gegevens op een schatting berust, dient deze schatting aanmerkelijk te worden gemaakt. Indien de berekening ontbreekt kan op grond daarvan de tegemoetkoming worden geweigerd. De inspecteur beslist op het verzoek bij beschikking.

4. Indien enig feit grond oplevert voor het vermoeden dat een tegemoetkoming ten onrechte of tot een te hoog bedrag is verleend, kan de inspecteur tot het bedrag van de te veel gegeven tegemoetkoming een navorderingsaanslag vaststellen als ware dit bedrag te weinig geheven vennootschapsbelasting.

5. Onze Minister kan in bijzondere gevallen onder door hem te stellen voorwaarden afwijkingen toestaan van het bepaalde in het eerste en het tweede lid.

Artikel 7. 1. Indien het over een jaar berekende belastbare bedrag van een beleggingsinstelling in afwijking van de aangifte op een hoger bedrag zou moeten worden vastgesteld wordt, in plaats van het gedeelte van die verhoging dat overeenkomt met het bedrag waarmee de op de voet van artikel 2 te verrichten uitdelingen de over het jaar verrichte uitdelingen te boven gaat, een bedrag gelijk aan dat gedeelte toegevoegd aan de herbeleggingsreserve en, voor zover zulks op grond van artikel 4 niet mogelijk is, aan de afrondingsreserve. Indien de toevoeging aan de afrondingsreserve deze doet uitgaan boven het in artikel 5 bepaalde maximum wordt het meerdere, voor zover nodig, toegevoegd aan de winst van het jaar waarin de in artikel 8, eerste lid, bedoelde beschikking onherroepelijk is komen vast te staan.

2. Indien het over een jaar berekende belastbare bedrag van een beleggingsinstelling in afwijking van de aangifte op een lager bedrag zou moeten worden vastgesteld wordt, voor zover mogelijk, in plaats daarvan tot het bedrag van de verlaging een

bedrag aan de winst van dat jaar toegevoegd uit de afrondingsreserve en, voor zover deze niet toereikend is, uit de herbeleggingsreserve.

Artikel 8. 1. De inspecteur stelt de bedragen van de toevoeging aan of de vermindering van onderscheidenlijk de herbeleggingsreserve en de afrondingsreserve bij beschikking vast. Artikel 11, derde en vierde lid, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen (*Stb.* 301) is van overeenkomstige toepassing.

2. Indien enig feit grond oplevert voor het vermoeden dat een toevoeging tot een te laag bedrag of een vermindering tot een te hoog bedrag is vastgesteld, kan de inspecteur de beschikking bij uitspraak herzien. Een feit dat de inspecteur bekend was of redelijkerwijs bekend had kunnen zijn, kan geen grond voor herziening opleveren. De bevoegdheid tot herziening vervalt door verloop van vijf jaren na het einde van het jaar waarop de beschikking betrekking heeft. Indien voor het doen van aangifte uitstel is verleend, wordt de termijn van vijf jaren met de duur van dit uitstel verlengd.

Artikel 9. Ten aanzien van beleggingsinstellingen bedraagt de belasting nul percent van het belastbare bedrag. De vorige volzin vindt geen toepassing met betrekking tot het aan de winst toegevoegde gedeelte van de onbelaste reserve als bedoeld is in artikel 3 van de Wet Belastingherziening 1950.

Artikel 10. 1. Een naamloze vennootschap of een fonds voor gemene rekening wordt uitsluitend met ingang van een jaar als beleggingsinstelling aangemerkt. Ingeval het lichaam vóór dat tijdstip reeds aan de heffing van vennootschapsbelasting is onderworpen, is dit het jaar volgende op dat waarin aan het bepaalde in het tweede lid is voldaan.

2. Aan het einde van het jaar, voorafgaande aan dat met ingang waarvan een naamloze vennootschap of een fonds voor gemene rekening als beleggingsinstelling wordt aangemerkt, worden:

a. de bezittingen te boek gesteld voor de waarde welke daaraan in het economische verkeer kan worden toegekend;

b. de reserves als bedoeld zijn in de artikelen 13 en 14 van de Wet op de inkomstenbelasting 1964, opgenomen in de winst;

c. de verminderingen en de bijtellingen ingevolge artikel 11, eerste en tweede lid, van de Wet op de inkomstenbelasting 1964, voor het geheel in aanmerking genomen.

3. Ingeval een beleggingsinstelling in de loop van een jaar niet langer voldoet aan het bepaalde in artikel 28, tweede lid, van de wet wordt het lichaam reeds met ingang van dat jaar niet meer als beleggingsinstelling aangemerkt, met dien verstande dat ingeval niet wordt voldaan aan het bepaalde in het tweede lid, letter b, van dat artikel het lichaam niet meer als beleggingsinstelling wordt aangemerkt met ingang van het jaar waarop de voor uitdeling beschikbare winst betrekking heeft. De bij het begin van het jaar, met ingang waarvan het lichaam niet meer als beleggingsinstelling wordt aangemerkt, aanwezige herbeleggingsreserve en afrondingsreserve worden opgenomen in de winst van dat jaar.

Artikel 11. 1. Met betrekking tot effecten vindt artikel 10, tweede lid, letter a, geen toepassing ten aanzien van een naamloze vennootschap waarop bij het einde van het jaar waarover voor het laatst belasting wordt geheven volgens het Besluit op de Vennootschapsbelasting 1942 (*Verord. bl.* 51), de Beschikking Beleggingsmaatschappijen (*Stcrt.* 1947, 249) van toepassing is, ingeval zij met ingang van het jaar waarover voor het eerst belasting wordt geheven volgens de wet, als beleggingsinstelling wordt aangemerkt.

2. Een algemene beleggingsmaatschappij in de zin van artikel 1, vierde lid, van de Beschikking Beleggingsmaatschappijen die krachtens een op grond van artikel 5 daarvan genomen beschikking wordt geacht te zijn gesplitst in een moedermaat-

schappij en een dochtermaatschappij kan op daartoe strekkend, schriftelijk aan Onze Minister gericht verzoek en onder door hem te stellen voorwaarden, de aan de dochtermaatschappij toegerekende vermogensbestanddelen binnen twee jaren na het in werking treden van de wet inbrengen in een op te richten naamloze vennootschap tegen uitreiking van aandelen in deze vennootschap zonder dat te dier zake vennootschapsbelasting, registratierecht, schenkingsrecht of omzetbelasting is verschuldigd. Het bepaalde in de vorige volzin vindt geen toepassing ingeval deze naamloze vennootschap met ingang van het jaar waarover voor het eerst belasting wordt geheven volgens de wet, als beleggingsinstelling wordt aangemerkt. Voor de toepassing van de wet worden de oprichting van de naamloze vennootschap en de inbreng van de vermogensbestanddelen geacht te hebben plaatsgevonden bij de aanvang van laatstbedoeld jaar.

3. Met betrekking tot onroerende goederen vindt artikel 10, tweede lid, letters *a* en *b*, geen toepassing ten aanzien van een binnen het Rijk gevestigde naamloze vennootschap welke feitelijke werkzaamheid sedert 1 januari 1942 bestaat in het beleggen van vermogen uitsluitend of nagenoeg uitsluitend in onroerende goederen en waarvan alle of nagenoeg alle aandelen sedert dat tijdstip onafgebroken eigendom zijn geweest van natuurlijke personen of hun rechtsopvolgers krachtens erfrecht, huwelijksvermogensrecht of schenking, ingeval de vennootschap met ingang van het jaar waarover voor het eerst belasting wordt geheven volgens de wet, als beleggingsinstelling wordt aangemerkt. Bij het bepalen van de winst van de beleggingsinstelling vindt artikel 72 van de Wet op de inkomstenbelasting 1964 geen toepassing.

4. Ten aanzien van een naamloze vennootschap waarop bij het einde van het jaar waarover voor het laatst belasting wordt geheven volgens het Besluit op de Vennootschapsbelasting 1942 de Beschikking Beleggingsmaatschappijen van toepassing is, wordt de koersverschillenreserve in de zin van artikel 2 van die Beschikking bij de aanvang van het jaar waarover voor het eerst belasting wordt geheven volgens de wet, omgevormd tot een onbelaste reserve als is bedoeld in artikel 3 van de Wet Belastingherziening 1950 of aan een zodanige reeds bestaande reserve toegevoegd. Hierbij wordt in de gevallen waarin de boekwaarde van de effecten per fonds hoger is dan de waarde van die effecten berekend naar hun gemiddelde kostprijs, het verschil tevoren op de koersverschillenreserve en op de boekwaarde van de effecten in mindering gebracht.

5. De inspecteur stelt het bedrag dat ingevolge het vierde lid in de onbelaste reserve wordt opgenomen bij beschikking vast. Ingeval de koersverschillenreserve wordt omgevormd tot een onbelaste reserve wordt bij de beschikking tevens vastge-

steld het vermogen van de naamloze vennootschap, verminderd met de toelaatbare reserves, een en ander op het in dat lid bedoelde tijdstip. Voor het bepalen van het vermogen op dat tijdstip worden mede als schulden aangemerkt de bij het bepalen van de winst niet in aftrek komende uitdelingen en daarmee gelijkgestelde betalingen die na dat tijdstip plaatsvinden, doch betrekking hebben op jaren welke op dat tijdstip reeds waren geëindigd.

6. Indien enig feit grond oplevert voor het vermoeden dat het in de onbelaste reserve opgenomen bedrag of het op de voet van het vijfde lid verminderde vermogen te laag is vastgesteld kan de inspecteur de beschikking bij uitspraak herzien. Een feit dat de inspecteur bekend was of redelijkerwijs bekend had kunnen zijn, kan geen grond voor herziening opleveren. De bevoegdheid tot herziening vervalt door verloop van vijf jaren na de vaststelling van de beschikking.

7. Ingeval het vijfde lid, tweede volzin, toepassing heeft gevonden, treedt met betrekking tot een onbelaste reserve als is bedoeld in artikel 3 van de Wet Belastingherziening 1950 het in het vierde lid bedoelde tijdstip in de plaats van de in artikel 69, vierde lid, van de Wet op de inkomstenbelasting 1964 genoemde aanvang van het kalenderjaar 1950 of van het boekjaar waartoe 1 januari 1950 behoort.

Artikel 12. 1. Dit besluit treedt in werking met ingang van de tweede dag na de datum van uitgifte van het *Staatsblad* waarin het is geplaatst.

2. Dit besluit kan worden aangehaald als: Besluit beleggingsinstellingen.

Onze Minister van Financiën is belast met de uitvoering van dit besluit, dat met de daarbij behorende nota van toelichting in het *Staatsblad* zal worden geplaatst en waarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State.

Soestdijk, 29 april 1970.

JULIANA.

De Staatssecretaris van Financiën,

F. H. M. GRAPPERHAUS.

Uitgegeven de achtste mei 1970.

De Minister van Justitie,

C. H. F. POLAK.

NOTA VAN TOELICHTING

In de Wet op de vennootschapsbelasting 1969 zijn met betrekking tot de heffing van de belasting van beleggingsinstellingen verschillende bevoegdheden voorbehouden aan de Kroon ter regeling bij algemene maatregel van bestuur. Dit voorbehoud betreft vooreerst de algemene bevoegdheid van artikel 28, eerste lid, letter *a*, van de wet tot het geven van nadere, van de bepalingen van de wet afwijkende, regelen ten aanzien van beleggingsinstellingen en voorts een tweetal specifieke bevoegdheden, te weten die van artikel 28, eerste lid, letter *b*, tot het geven van regelen krachtens welke aan beleggingsinstellingen een in die bepaling nader omschreven tegemoetkoming wordt gegeven ter zake van buiten het Rijk door inhouding geheven belasting naar de van die instellingen opgekomen opbrengst van effecten en die van artikel 28, tweede lid, letter *b*, tot het bepalen van de omvang van de voor beleggingsinstellingen bestaande uitdelingsplicht. Bovendien is in artikel 31, derde lid, van de wet de bevoegdheid opgenomen enige overgangsregelen te treffen, te weten onder de letters *a* en *b* ten aanzien van beleggingsmaatschappijen (in de zin van de Beschikking Beleggingsmaatschappijen (*Stcrt.*

1947, 249) en onder letter *c* ten aanzien van de aldaar nader omschreven naamloze vennootschappen welke feitelijke werkzaamheid sedert 1 januari 1942 bestaat in het beleggen van vermogen uitsluitend of nagenoeg uitsluitend in onroerende goederen.

Het ontwerp voor het Besluit beleggingsinstellingen behelst de voorschriften die strekken tot uitvoering van de vorengenoemde bepalingen van de Wet op de vennootschapsbelasting 1969. Evenals in het Besluit op de Vennootschapsbelasting 1942 is in de wet een gefacilieerde regeling voorzien voor lichamen die zich het beleggen van vermogen ten doel stellen. Immers zonder speciale regeling zou deze vorm van beleggen in feite onmogelijk worden gemaakt. De hoofdlijn van de thans ontworpen regeling is het achterwege laten van de heffing van vennootschapsbelasting bij beleggingsinstellingen, geconcretiseerd in de vorm van een nultarief, mits de door deze lichamen genoten voordelen in hun geheel en binnen een bepaalde tijd worden uitgekeerd aan de beleggers.

De regeling is bedoeld voor lichamen wier activiteit zich uitsluitend richt op het beleggen van vermogen. Hierbij wordt

geen onderscheid gemaakt tussen lichamen in de vorm van een naamloze vennootschap en in die van een fonds voor gemene rekening in de zin van artikel 2, tweede lid, van de wet. Hoewel „beleggen” in het algemeen beleggen van eigen vermogen onderstelt, staat de regeling het aantrekken van vreemd vermogen, zij het tot bepaalde grenzen, ter verruiming van de te beleggen middelen, niet in de weg. De regeling kent als beleggingsobjecten naast effecten, ook onroerend goed en hypothecaire schuldvorderingen en maakt voorts belegging in andere objecten mogelijk tot ten hoogste tien percent van de te beleggen middelen.

De stringente uitdelingsverplichting waaraan beleggingsinstellingen zijn onderworpen, strekt zich niet uit tot koerswinsten op effecten en winsten ter zake van vervreemding van onroerend goed. In de regeling is namelijk de mogelijkheid opgenomen deze winsten, althans voor zover zij eventuele verliezen op effecten en onroerend goed overtreffen, in een herbeleggingsreserve te reserveren, waardoor het saldo van deze winsten en verliezen kan worden aangewend voor herbelegging in de reeds genoemde beleggingsobjecten. Daarnaast wordt, ten einde de instellingen de gelegenheid te geven haar uitdelingen in ronde bedragen vast te stellen, de vorming van een – zij het geringe – afrondingsreserve toegestaan.

De regeling bevat voorts de technische uitwerking van de in artikel 28 van de wet bedoelde tegemoetkoming ter zake van in het buitenland geheven bronheffing.

In verband met het nultarief is aan het verkrijgen van de status van beleggingsinstelling de voorwaarde verbonden, dat bij de overgang van „werkmaatschappij” naar beleggingsinstelling de latente claim aan vennootschapsbelasting wordt afgeremd.

Voor de bestaande beleggingsmaatschappijen in de zin van de Beschikking Beleggingsmaatschappijen is een overgangsregeling getroffen met betrekking tot de door hen gevormde koersverschillenreserve, terwijl voor de bestaande beleggingsmaatschappijen die aanstonds bij het van toepassing worden van de wet als beleggingsinstelling worden aangemerkt, bovendien een regeling is getroffen die ter zake van de overgang naar het regime voor beleggingsinstellingen afrekening over de stille reserves in effecten voorkomt. Tenslotte is nog een regeling getroffen voor de zgn. vooroorlogse onroerend-goed-n.v.'s.

De vereisten waaraan een lichaam op ieder tijdstip van een jaar moet voldoen om als beleggingsinstelling te worden aangemerkt zijn blijkens artikel 28, tweede lid, van de wet de volgende:

1°. het lichaam moet zijn een binnen het Rijk gevestigde naamloze vennootschap of een fonds voor gemene rekening in de zin van artikel 2, tweede lid, van de wet;

2°. doel en feitelijke werkzaamheid van het lichaam moeten bestaan in het beleggen van vermogen uitsluitend of nagenoeg uitsluitend in effecten, onroerend goed en hypothecaire schuldvorderingen;

3°. de te beleggen middelen, voor zover zij het vermogen van het lichaam te boven gaan, zijn slechts verkregen door het aangaan van schulden verzekerd door hypotheek op onroerend goed van het lichaam tot ten hoogste zestig percent van de boekwaarde van het onroerend goed en van andere schulden tot ten hoogste twintig percent van de boekwaarde van de effecten;

4°. het bij algemene maatregel van bestuur te bepalen gedeelte van de winst wordt niet later dan in de achtste maand na afloop van het jaar ter beschikking gesteld van aandeelhouders en houders van bewijzen van deelgerechtigdheid;

5°. het belang bij het lichaam berust niet door tussenkomst van niet binnen het Rijk gevestigde fondsen voor gemene rekening en vennootschappen welke kapitaal geheel of ten dele in aandelen is verdeeld, voor een vierde gedeelte of meer bij binnen het Rijk wonende natuurlijke personen en gevestigde lichamen;

6°. het belang bij het lichaam berust niet voor een vierde gedeelte of meer bij een niet binnen het Rijk wonend natuurlijk persoon of gevestigd fonds voor gemene rekening dan wel een niet binnen het Rijk gevestigde vennootschap welke kapitaal geheel of ten dele in aandelen is verdeeld.

Artikel 2. Dit artikel regelt de omvang van de in artikel 28, tweede lid, letter *b*, van de wet bedoelde uitdelingsverplichting. De leidende gedachte van de in het onderhavige artikel gegeven uitwerking is te bewerkstelligen dat de volle aan het jaar toe te rekenen en voor uitdeling aan aandeelhouders of deelgerechtigden in de beleggingsinstelling beschikbare belastbare winst – behoudens een daarin eventueel begrepen toevoeging uit de onbelaste reserve als bedoeld is in artikel 3 van de Wet Belastingsherziening 1950 – ook inderdaad aan de aandeelhouders of deelgerechtigden ter beschikking wordt gesteld. In voorkomende gevallen wordt het over een voorgaand jaar door de beleggingsinstelling geleden verlies als onderdeel van het in het derde lid omschreven uitdelingstekort in mindering gebracht op de uitdelingsverplichting van een volgend jaar (artikel 2, eerste en vierde lid).

In tegenstelling tot de verschuldigde belasting ter zake van de afboeking van een verlies op de nieuwe onbelaste reserve (artikel 2, tweede lid, letter *d*) beïnvloedt de belasting welke verschuldigd wordt bij vrijwillige toevoeging uit deze reserve aan de winst de onder de uitdelingsverplichting vallende winst niet.

Voorts wordt er de aandacht op gevestigd dat verliezen geleden vóór het tijdstip met ingang waarvan een lichaam als beleggingsinstelling wordt aangemerkt, geen invloed hebben op de omvang van de uitdelingsverplichting.

Artikel 3. Het eerste lid sluit beleggingsinstellingen uit van gevraagde afschrijving en investeringsaf trek en voor zoveel de winst bij vervreemding van onroerende goederen betreft, van de mogelijkheid tot het vormen van een vervangingsreserve op de voet van artikel 14 van de Wet op de inkomstenbelasting 1964. Voor de mede door evengenoemd artikel 14 bestreken gevallen van verlies of beschadiging van onroerende goederen blijft de mogelijkheid tot het vormen van een vervangingsreserve bestaan.

Het tweede lid breidt ten aanzien van beleggingsinstellingen de toepassing van artikel 44b van de Wet op de inkomstenbelasting 1964, welk artikel alleen betrekking heeft op van beleggingsinstellingen ontvangen bonussen op aandelen of bewijzen van deelgerechtigdheid, uit tot alle door een beleggingsinstelling ontvangen winstbonussen.

Artikel 4. In het eerste lid van dit artikel wordt aan beleggingsinstellingen toegestaan een herbeleggingsreserve te vormen.

In deze reserve kan ingevolge het tweede lid worden opgenomen het voordelige saldo van koersverschillen op effecten en winsten of verliezen bij vervreemding van onroerend goed. Het staat beleggingsinstellingen vrij jaarlijks te bepalen of dat saldo dan wel een gedeelte daarvan in de reserve wordt opgenomen, met dien verstande dat de jaardotatie het belastbare bedrag niet te boven mag gaan. Voor zover dit saldo niet in de herbeleggingsreserve wordt, of kan worden, opgenomen, valt het onder de uitdelingsverplichting.

Het derde en het vierde lid regelen de gevallen waarin inkrimping van de reserve verplicht is, alsmede de omvang van die inkrimping. Overigens staat het beleggingsinstellingen vrij, willekeurig bedragen uit de reserve aan de winst toe te voegen. De ministeriële ontheffingsbevoegdheid neergelegd in het slot van het vierde lid, is bedoeld voor gevallen waarin een beleggingsinstelling niet vóór het einde van het jaar in een passende herbelegging van vervreemdingswinsten kan voorzien.

Het vijfde lid behoeft geen nadere toelichting.

In het zesde lid wordt voor de gevallen waarin uit een vervangingsreserve die door een beleggingsinstelling is gevormd, een verplichte toevoeging aan de winst zou dienen te geschied-

den, het bedrag van zulk een verplichte toevoeging gelijkgesteld met een ingevolge het tweede lid voor reservering in de herbeleggingsreserve in aanmerking komende winst ter zake van vervreemding van onroerend goed.

Artikel 5. Het eerste lid staat beleggingsinstellingen, ter afronding van haar uitkeringen, toe een afrondingsreserve te vormen tot het in het tweede lid aangegeven maximum. Dit maximum omvat door de in dat lid gekozen formulering „hetgeen is gestort op” mede een eventueel aanwezig agio.

Artikel 6. Dit artikel regelt de tegemoetkoming die aan een beleggingsinstelling wordt verleend ter zake van buiten het Rijk door inhouding geheven belasting naar de opbrengst van effecten, tot ten hoogste het bedrag van die bronheffingen dat bij binnenlandse houders van aandelen of van bewijzen van deelgerechtigdheid in geval van rechtstreekse belegging in die effecten op grond van de Belastingregeling voor het Koninkrijk of op grond van verdragen ter vermindering van dubbele belasting in aanmerking zou komen voor verrekening met de door hen verschuldigde belasting.

Het eerste lid bepaalt dat de aan een beleggingsinstelling te verlenen tegemoetkoming gelijk is aan de bronheffing, ingeval er alleen binnen het Rijk wonende of gevestigde, aan inkomstenbelasting of vennootschapsbelasting onderworpen deelnemers zijn (hierna aan te duiden als binnenlandse beleggers). De tweede volzin van het eerste lid voorkomt een te grote tegemoetkoming in gevallen waarin door het tussenschuiven van een beleggingsinstelling niet aan deze belastingen onderworpen deelnemers zouden worden getransformeerd tot binnenlandse beleggers.

In de gevallen waarin het eerste lid niet van toepassing is, wordt de tegemoetkoming berekend aan de hand van de in het tweede lid opgenomen formule. Aan deze formule liggen de volgende overwegingen ten grondslag:

a. het offer van de fiscus mag niet hoger zijn dan het geval zou zijn geweest indien de tegemoetkoming rechtstreeks en uitsluitend zou zijn toegekend aan de onder de deelnemers in de beleggingsinstelling aanwezige binnenlandse beleggers;

b. bij rechtstreekse belegging door deze binnenlandse beleggers zou het offer van de fiscus zijn de bronheffing, verminderd met de daarover verschuldigde inkomsten- of vennootschapsbelasting;

c. het toekennen van de tegemoetkoming aan de beleggingsinstelling zelf betekent dat al haar beleggers via de winstuitkeringen daarin deel hebben, met als gevolg dat, voorzover de uitkeringen ten goede komen aan anderen dan binnenlandse beleggers, de fiscus over dat gedeelte inkomsten- of vennootschapsbelasting derft;

d. over het gedeelte van de tegemoetkoming dat aan de onder c reeds genoemde anderen dan binnenlandse beleggers opkomt, wordt dividendbelasting ingehouden.

Het vorenstaande leidt, met gebruikmaking van de in het tweede lid van het artikel gebruikte symbolen tot de volgende vergelijking, waarbij, om tot een eenvoudiger formule te komen, het percentage inkomsten- en vennootschapsbelasting is gesteld op 40,5 pct. terwijl de uiteindelijk ingehouden dividendbelasting voor alle uitkeringen aan niet binnenlandse beleggers is gesteld op 15 pct.:

$$T = \frac{Sr}{S} \left(B - \frac{Sr}{100} B \right) + \frac{Sr}{S} \times \frac{40,5}{100} T + \frac{S - Sr}{S} \times \frac{15}{100} T,$$

waaruit de formule

$$T = B \times \frac{7 Sz}{10 S - 3 Sz} \text{ resulteert.}$$

De in het tweede lid onder Sr opgenomen zinsnede „dan wel door tussenkomst van andere beleggingsinstellingen” heeft dezelfde strekking als de tweede volzin van het eerste lid.

Van de overige leden van dit artikel heeft alleen het vijfde een nadere toelichting. Gebruikmaking van de in dit lid gegeven bevoegdheid zal zich bijvoorbeeld kunnen voordoen indien een lichaam aanstonds bij de oprichting beleggingsinstelling wordt, in welk geval het in het eerste lid aangegeven tijdstip niet bestaat, daar een uitkering over het aan de oprichting voorafgaande jaar ontbreekt.

Artikel 7. Het eerste lid heeft de strekking te voorkomen dat afwijking door de inspecteur van een te goeder trouw ingediende aangifte leidt tot verlies van de status van beleggingsinstelling omdat dan de mogelijkheid aanwezig is dat in zulk een geval niet geheel is voldaan aan de in artikel 2 opgenomen strakke eis met betrekking tot de omvang van de uitdeling. Een uitweg op dit punt is gevonden door inschakeling van de herbeleggingsreserve en de afrondingsreserve, waarbij de laatste zin van dit lid voorschrijft een eventuele doorbreking van het plafond van de afrondingsreserve in een later jaar recht te trekken.

Het tweede lid heeft geen nadere toelichting. Wel wordt er de aandacht op gevestigd dat in de gevallen waarin de uitdeling over een jaar dermate groot is dat deze de winst van dat jaar nadat daarin het volle bedrag van de afrondingsreserve en van de herbeleggingsreserve is opgenomen, te boven gaat, deze overschrijding de uitdelingsverplichting over een later jaar niet verkleint.

Artikel 8. Dit artikel beoogt geen onzekerheid te laten ten aanzien van de bedragen van de jaarlijkse toevoegingen aan en verminderingen van de herbeleggingsreserve en de afrondingsreserve. Door het bezigen van het woord „beschikking” staan ingevolge artikel 23 van de Algemene wet inzake rijksbelastingen tegen de beslissing van de inspecteur de gebruikelijke rechtsmiddelen open.

Artikel 9. De aandacht wordt erop gevestigd dat de woorden „nul percent van het belastbare bedrag” meebrengen dat, ingeval artikel 69, tweede lid, van de Wet op de inkomstenbelasting 1964 toepassing vindt, de heffing van de meerdere belasting van vijftien percent van het op de nieuwe onbelaste reserve in mindering gebrachte verlies, onverlet blijft.

Artikel 10. Dit artikel stelt voor het deelachtig worden van de status van beleggingsinstelling voor lichamen die reeds tevoren belastingplichtig waren voor de vennootschapsbelasting, als voorwaarde het afwikkelen van latente belastingclaims uit de voorafgaande periode. De aandacht wordt erop gevestigd dat bij het in artikel 11 geregelde overgangsrecht enige uitzonderingen op deze voorwaarde worden gemaakt.

Artikel 11. Dit artikel bevat overgangsrecht. Het eerste lid voorkomt afrekening van de latente belastingclaim op de stille reserves in effecten bij effecten-beleggingsmaatschappijen en algemene beleggingsmaatschappijen, die aanstonds bij het van toepassing worden van de wet als beleggingsinstelling worden aangemerkt. Ten aanzien van algemene beleggingsmaatschappijen geldt de bepaling zowel indien een maatschappij in haar geheel beleggingsinstelling wordt, alsook voor die gevallen waarin, met gebruikmaking van de in het tweede lid geopende mogelijkheid, uitsluitend het als effecten-beleggingsmaatschappij aangemerkte gedeelte (de fictieve moedermaatschappij) de status van beleggingsinstelling verkrijgt. Hieraan zij toegevoegd dat in eerstbedoeld geval – dat waarin een algemene beleggingsmaatschappij in haar geheel beleggingsinstelling wordt – bij het als fictieve dochtermaatschappij aangemerkte gedeelte wel afrekening dient plaats te vinden van de latente belastingclaims, doch dat in laatstbedoeld geval, waarin dus de in een echte maatschappij omgezette fictieve dochtermaatschappij niet de status van beleggingsinstelling verkrijgt, deze afrekening achterwege blijft.

Ten einde mogelijk misverstand te vermijden zij erop gewezen dat voor beleggingsmaatschappijen in de zin van de Beschikking Beleggingsmaatschappijen die bij het van toe-

passing worden van de wet niet de status van beleggingsinstelling verkrijgen, de vervanging van het Besluit op de Vennootschapsbelasting 1942 door de wet geen afrekening van de latente belastingclaims met zich brengt.

Voorts is ten aanzien van zogenaamde „oude onroerend goed maatschappijen” die bij het van toepassing worden van de wet de status van beleggingsinstelling verkrijgen, in het derde lid bepaald dat afrekening over de stille reserves met betrekking tot onroerende goederen achterwege blijft. Voorwaarde voor het achterwege blijven van deze afrekening is dat alle of nagenoeg alle aandelen van een zodanige maatschappij sedert 1 januari 1942 onafgebroken eigendom moeten zijn geweest van dezelfde natuurlijke personen of hun in de bepaling genoemde rechtsopvolgers.

Bij het vierde lid wordt volledigheidshalve opgemerkt, dat het omvormen tot of het toevoegen aan de hiervoren bij de toelichting op artikel 2 reeds genoemde onbelaste reserve in de zin van artikel 3 van de Wet Belastingherziening 1950,

van de bestaande koersverschillenreserve ook geldt voor lichamen die wel vallen onder de Beschikking Beleggingsmaatschappijen, doch niet onder dit besluit komen te vallen.

De overige leden van dit artikel behoeven geen nadere toelichting.

Artikel 12. Dit artikel regelt de inwerkingtreding. Ingevolge artikel 39, tweede lid, van de wet zal het besluit voor het eerst van toepassing vinden met betrekking tot het (boek)jaar dat met of in 1970 aanvangt. Hierbij zij opgemerkt dat het eerste boekjaar van een fonds voor gemene rekening dat aanstonds bij het van toepassing worden van de wet als beleggingsinstelling wordt aangemerkt, ingevolge letter a van voormeld tweede lid geacht wordt te beginnen met ingang van 1 januari 1970.

De Staatssecretaris van Financiën,
F. H. M. GRAPPERHAUS.

Wet van 10 maart 1970 tot wijziging van de Wet Belastingherziening 1950, houdende bepalingen van algemene aard met betrekking tot de afrekening van de latente belastingclaims met zich brengt.

Wet van 10 maart 1970 tot wijziging van de Wet Belastingherziening 1950, houdende bepalingen van algemene aard met betrekking tot de afrekening van de latente belastingclaims met zich brengt.

Wet van 10 maart 1970 tot wijziging van de Wet Belastingherziening 1950, houdende bepalingen van algemene aard met betrekking tot de afrekening van de latente belastingclaims met zich brengt.

Wet van 10 maart 1970 tot wijziging van de Wet Belastingherziening 1950, houdende bepalingen van algemene aard met betrekking tot de afrekening van de latente belastingclaims met zich brengt.

Wet van 10 maart 1970 tot wijziging van de Wet Belastingherziening 1950, houdende bepalingen van algemene aard met betrekking tot de afrekening van de latente belastingclaims met zich brengt.

Wet van 10 maart 1970 tot wijziging van de Wet Belastingherziening 1950, houdende bepalingen van algemene aard met betrekking tot de afrekening van de latente belastingclaims met zich brengt.

Wet van 10 maart 1970 tot wijziging van de Wet Belastingherziening 1950, houdende bepalingen van algemene aard met betrekking tot de afrekening van de latente belastingclaims met zich brengt.

Wet van 10 maart 1970 tot wijziging van de Wet Belastingherziening 1950, houdende bepalingen van algemene aard met betrekking tot de afrekening van de latente belastingclaims met zich brengt.

Wet van 10 maart 1970 tot wijziging van de Wet Belastingherziening 1950, houdende bepalingen van algemene aard met betrekking tot de afrekening van de latente belastingclaims met zich brengt.

Wet van 10 maart 1970 tot wijziging van de Wet Belastingherziening 1950, houdende bepalingen van algemene aard met betrekking tot de afrekening van de latente belastingclaims met zich brengt.

Wet van 10 maart 1970 tot wijziging van de Wet Belastingherziening 1950, houdende bepalingen van algemene aard met betrekking tot de afrekening van de latente belastingclaims met zich brengt.

Wet van 10 maart 1970 tot wijziging van de Wet Belastingherziening 1950, houdende bepalingen van algemene aard met betrekking tot de afrekening van de latente belastingclaims met zich brengt.

Wet van 10 maart 1970 tot wijziging van de Wet Belastingherziening 1950, houdende bepalingen van algemene aard met betrekking tot de afrekening van de latente belastingclaims met zich brengt.

Wet van 10 maart 1970 tot wijziging van de Wet Belastingherziening 1950, houdende bepalingen van algemene aard met betrekking tot de afrekening van de latente belastingclaims met zich brengt.